

פרק 3:

מדוע אנחנו חיים

כ' כסלו תשע"ה

רעה התרעעה הארץ, פור התפוררה ארץ, מוט התמוטטה ארץ, נוע תנוע ארץ פשבור...

הזמן חולף, ואנחנו מתקרבים מאד באופן ברור לגאולה השלימה. אני חושב שכל יהודי-אמיתי בין אם הוא קרוב לה' או שהוא קצת רחוק יותר מרגיש שכעת זהו הזמן שהעולם הולך להשתנות לגמרי. היהודי החרדי, המאמין, ירגיש סוג של קירבה אל ה' שמעולם הוא לא הרגיש כמותה לפני כן, למרות שבכל בוקר כאשר הוא מתעורר הוא יכול להרגיש תחושה מוזרה ומפחידה, תחושה מבושרת-רעות, מהחשש ממה שצפוי והולך לקרות בעתיד [מזליה חיי, חלק צד].

היהודי שהוא איננו קרוב אל ה' - גם הוא יחוש את הפחד, והוא יתחיל לחשוב: 'מה זה כל החיים האלה? ... מה יש לי מהם? ... מה הם המטרות שלי בחיים? ... ומה זה משנה אם אני הולך למשחק הכדורגל או לא? ... מה זה משנה אם אני מקבל את הג'וב שאני בדיוק רוצה או שאני נכנס אל האוניברסיטה שבדיוק מתאימה עבורי? ... מה זה משנה? ... ובאמת מה בכלל משנה בחיים? ... כל הבידור ... כל החיים החברתיים? ... מה זה החיים בכלל? ... מדוע אנחנו חיים? ... האם זו בסך הכל רק 'תאוונה' אחת גדולה, חס ושלום, תאוונה שהביאה אותנו אל החיים נגד רצוננו בכדי לסבול, חס ושלום? ...'

הפחד ממה שעומד להיות בעתיד הקרוב ביחד עם הסבל שאנחנו כבר עוברים גורמים לחלק מהאנשים, לכמה יהודים, לתהות, ולפחות לעצור לרגע מכל החגיגות שלהם בכדי לשאול 'מה זה פה', 'מדוע זה קורה'. [ר' מסילת ישרים פרק ג', פי' הגר"א ליונה א' ח].

מאמר 'דרך עץ חיים' להרמח"ל: 'הלא האדם רוב שנות ימיו עומד לחשוב חשבונות עסקיו, עסקי חיי שעה, ולמה לא ישים אל לבבו אפילו שעה אחת גם לזאת לחשוב מחשבת ממש: מה הוא? ולמה בא לעולם? או מה מבקש ממנו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא? ומה יהיה סוף כל ענייניו? זאת היא התרופה היותר גדולה וחזקה שתוכל להמציא נגד היצר, והיא קלה, ופעולתה גדולה, ופריה רב שיעמוד האדם בכל יום לפחות שעה אחת פנוי משאר כל המחשבות לחשוב רק על הענין הזה שאמרתי ...'

שאלות כאלה בדרך כלל אינן נשאלות כאן בארץ ישראל, מפני שאנו התרגלנו כאן בא"י לעבור הרבה משברים, וכאשר המשבר חולף ונעלם אנחנו ממשיכים הלאה [כי היתה הרוחה...]. כמובן כמות מסויימת של אנשים נהרגים, שלא נדע, וכן הלאה והלאה, אבל אלו שנשארו הם הרוב הגדול, או הם יכולים להמשיך עם החיים שהם עזבו, החיים של הנהנתנות, החיים של הבידור, של הטיסות לאירופה, לתאילנד, ולמי-יודע-איפה, ול'כייף' את עצמם [ישעיהו נ"ז: 'אקחה יין ונסבאה שָׁכַר... וְהָיָה כְּזֶה יוֹם מִתָּר...']. ובאשר לחרדים, אנחנו ממשיכים עם מסיבות הבר-מצוה הענקיות ועם כל החתונות ועם כל הבידור החברתי מהסוג שיש לנו. אנחנו ממשיכים עם המסעדות שלנו, הכי-הכי כשרות כמובן, ועם כל הבידורים שלנו עם ההכשרים הטובים ביותר [ישעיה ב"ח: 'צִוּוּ שָׂגוּ וּבִשְׁכַר תַּעֲנוּ... עִישׁ], ועם התלבושת חסרת-הצניעות עם ההכשרים-הטובים-ביותר, וכן הלאה והלאה. אך כעת, בכל אופן, אנשים רבים מרגישים 'בפנים' שאנחנו לא עומדים להשתחרר מהקושי של המאורעות הצפויות בעתיד כ"כ בקלות. זה לא עומד ככה פשוט לעבור ולחלוף.

שינוי ענק עומד להיות בעולם, שינוי ענקי שלבסוף יהרוס חלק גדול מן העולם. ולכן ישנם כאלו שמתחילים להרגיש פחד גדול, יש להם חלומות קשים, חלומות לא רגועים, והם מתעוררים פעמים רבות עם תחושת מחנק, עם פחד שתופס את הבן-אדם ועושה את זה קשה לנשום, פחד שגורם לאדם לרצות לקפוץ מחוצה מן המיטה כדי לשוב ולהרגיש שהוא בחיים. זה הכל מתוך הפחד והלחץ הרוחני של העולם שעומד להתפוצץ, עולם שעומד להשתנות לגמרי.

העולם הזה שלנו, בצורתו הנוכחית, עומד להיעלם, ואנחנו גם כן חייבים להשתנות, כך שנוכל לשרוד את השינוי הגדול ביותר מאז בריאתו של העולם. כל התחזיות הקשות והקודרות שנאמרו בנוגע לעתיד-הקרוב צריכות להילקח בכל הרצינות אם אנו רוצים להיות חלק של מה שעומד להיות, להיות חלק של הגאולה השלימה, של חיים הרבה יותר רוחניים [ראה מסר 'ה' לא ולא אדא']. עלינו להתקרב לה'. עלינו לעשות את רצון השם. עלינו להיות יהודים בדרך בה אנחנו אמורים להיות. אנו חייבים, חייבים לעשות רצון ה' לגמרי, בכל בחינה שהיא [אבות ב': 'עשה רצונך כרצונך...'], לכופף את עצמנו לחלוטין אל ה', לרצונו [שם: 'בטל רצונך מפני רצונו...']. כי אחרת לעולם לא נוכל להיכנס אל העולם החדש של משיח-צדקנו.

כבר דיברתי איתכם פעמים רבות על הנושא הזה שוב ושוב, ויתכן שאתם כבר עייפים מלשמע זאת עוד הפעם [ירמיהו ו' י': 'ולא יוכלו להקשיב...'], אפילו שאני ניסיתי לומר זאת בצורה שונה בכל פעם כדי שתבינו את זה יותר ויותר טוב, ואני אנסה שוב בכל זאת. אני אנסה להביא לכך שתבינו שהשנה הזו היא שנה גדולה [ר' מסר 'הקצץ']. שנה זו היא שנה גדולה ומפחידה [יחזקאל ז']. השנה הזו זוהי העת בה הרבה דברים ישתנו בצורה הכי קיצונית.

והמלחמות כבר החלו. הדם זורם בחופשיות. וזה כבר לא מרשים אותנו כאשר הברברים קוטעים ראשים של אנשים, אבל אנחנו מאד מוטרדים או שנהיה מוטרדים נורא אם לא נוכל להשיג האמבורגר כשר או קוקה-קולה או סתם אוכל פשוט. ואנחנו נהיה מאד מוטרדים כאשר נראה ערים גדולות קורסות ונהרסות יחד עם האוכלוסייה שלהם, שלא נדע. הכל נעלם. אנחנו נהיה מוטרדים עד מאד, אם לומר זאת בלשון המעטה. איך נוכל להתגבר על רגשותינו?!... כיצד נוכל לעבור את כל זה?!... אפילו אם אנחנו לא רואים את זה מתרחש על ידינו אבל עדיין זה יהיה כל כך מזעזע כאשר אנחנו מכירים הרבה אנשים מהמקומות האלה! וגם אם אנחנו לא מכירים אותם - בכל זאת זה יהיה הלם, זה יהיה 'שוק' איום ונורא.

אינני סבור שאיזשהו דור לפנינו מאז הבריאה, חוץ מאשר סדום ועמורה כמובן, חוו דבר איום שכזה, כזו קטסטרופה, כזה סוג של חורבן מפחיד. אפילו בסדום ועמורה זה לא היה בסדר-הגודל הזה של מה שעומד כעת לקרות, זה יתגמד ביחס למה שעומד להיות עכשיו. האם אינכם מבינים?!... תהיה שפיכות-דמים רבה כאן בארץ-ישראל, שלא נדע. [משלי י"א י"ד: 'בְּאֵין תִּחְבְּלוּת יִפֹּל עַם, וּבְרִשׁוֹי שָׁם] אך בכ"ז זה לא ייהרס. ואלו שהם רחוקים מה' ואין להם את הזכות לחזור אל ה' [רמב"ם הל' תשובה פ"ו ה"ג] - הם יהרסו יחד עם הבניינים, הם יהרסו יחד עם האדומים ועם הישמעאלים ועם כל העמים האחרים שאינם מקבלים את הקב"ה כיוצרים [מיכה ה': 'תָּרַם יְדָךְ עַל צְרִיד...]. אז מה עלינו לעשות?!... כיצד אנחנו יכולים לעבור את כל זה?!... עלינו להאמין בשלמות שכל מה שה' עושה - זה לטובתינו, לא משנה מה. [מזמור מ"ו: 'אֱלֹקִים לָנוּ מִחֶשֶׁה וְעֹז, עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מֵאֵד: עַל פֶּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ, וּבְמוֹט הָרִים בָּלֵב יָמִים: עִישׁ. חוֹדֵל שֶׁעַר הַבֵּיטְחוֹן פִּיה וְשַׁעַר גִּ' סוֹפִיָה. תְּהַלִּים סוֹף מִזְמוֹר ב': 'אֲשֶׁרִי כָל חוֹסֵי בּוֹ, דְּהַיֵּב כִּי כִי: 'הָאֲמִינוּ בַּה' אֱלֹקִים וְתִאֲמַנּוּ, הָאֲמִינוּ בְּנִבְיָאֵיו וְהַעֲלִיתוּ...], ראשית חכמה, שער היראה סו"פ י"ד]

ישנה רק מערכת יחסים אחת בעולם-הזה: היחס שבין האדם עם הקדוש ברוך הוא [מזמור ט"ז: 'חַ מִּנְתַּ חֶלְקִי וְכוּסִי... וְשֵׁם עֵינַי בְּיָהּ]. זה יכול להישמע קשה עבורכם מפני שיש לכם ילדים, יש לכם בעלים, יש לכם נשים ויש לכם משפחות שאתם מאד אוהבים. אמת, אבל כאשר זה מגיע לשעת הלחץ הקשה, ברגע האמיתי, אנחנו אך ורק ילדיו של הקדוש ברוך הוא, כולנו. ואנחנו כבר היינו כאן בעולם הזה בגלגולים רבים [רבינו בחיי בראשית ג' י"ט, ספר 'חרדים' פרק ל"ג], ובכל גלגול יכול היה להיות לנו בעל אחר, אשה אחרת, והילדים הם לא תמיד אותו הדבר בכל פעם, היו לנו סיטואציות שונות, מבחנים שונים, שהיה עלינו להתגבר. אנחנו במצב נמוך ביותר וכעת זהו הסיכוי שלנו באופן סופי למשוך ולהעלות את עצמינו ולשוב בחזרה.

כאשר אנחנו מגיעים אל הרגע שאנחנו מקבלים משיח צדקנו בעזרת השם - אל תדאגו, כל נשמה יהיה לה את הזיווג האמיתי-האמיתי, וכל ילד יכיר את הוריו האמיתיים, ואנחנו כולנו נדע ונחוש ולא יהיו לנו שום שאלות בנוגע לעובדה שאנחנו כאנשים אין לנו רק אבא אחד בלבד, וזהו הקדוש ברוך הוא. וכל החיים שלנו, כל המהות שלנו תהיה מסביב עיסוק אחד בלבד: להתקרב יותר ויותר אליו. ובכדי להתקרב אל ה' - לבסוף אנחנו נזרוק את כל התכונות והמאפיינים של 'הבשר-ודם' שלנו, ונהיה לגמרי-לגמרי רוחניים, ונהיה אחד איתו [יחזקאל ל"ז כ"ז: 'וְהָיָה מִשְׁכְּנִי עֲלֵיכֶם, וְהָיִיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים, וְהָיָה יְהוָה לִי לְעַם].

ירמיהו ל"א ל"ג: 'כִּי כִלְמָם יִדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָם...'
רמב"ם הלכות מלכים פרק י"ב, הלכה ה': 'וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן לֹא יִהְיֶה שָׁם לֹא רָעַב וְלֹא מִלְחָמָה, וְלֹא קִנְיָה וְתַחְרוּת. שֶׁתְּטוּבָה תִּהְיֶה מִשְׁפַּעַת הַרְבֵּה. וְכָל הַמַּעֲרָבִים מֵעוֹיִן בְּעַפְרָן. וְלֹא יִתְּיָה עֵסֶק כָּל הָעוֹלָם אֲלֵא לְדַעַת אֶת ה' בְּלִבָּד. וְלִפְקֹדָה יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל חֲכָמִים גְּדוֹלִים וְיוֹדְעִים דְּבָרִים הַסְּתוּמִים וְיִשְׁוֶיגוּ דַעַת בּוֹרְאֵם כִּפִּי כֹחַ הָאֲדָרִם. שֶׁנֶּאֱמַר 'כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת ה', כִּפְמִים לֵאמֹר מְכַסִּים...'

לאחרונה ראינו הרבה טרגדיות. הלילה אחד מן הבחורים שנהרגו בתאונת-הדרכים הטראגית בהולנד הובא לקבורה. יש לו שם משפחה מאד מיוחד: 'לאנגלעבן', חיים ארוכים. יהי רצון שיזכה לחיים ארוכים, חיי הנצח [בצירוף החיים]. הוא היה בחור שעמל בכדי להתקרב אל ה' כמו גם הבחור האחר שנהרג בתאונה ההיא. שניהם ניסו את המיטב כדי להיות יהודים טובים, ניסו לעשות מה שה' רוצה מאיתנו לעשות.

מדוע היה עליהם למות?!... אינני יכול לענות לכם מדוע בדיוק אלו השנים היו צריכים למות, אבל זאת אני יכול לומר לכם - שכל האסונות שהתרחשו לאחרונה הם מסר עבורינו שאנחנו חייבים, חייבים לעשות תשובה, ולתפוס מה אנחנו שוגים בדרכנו [חגי א': 'שִׁמּוֹנוּ לְבַבְכֶם עַל דְּרִיבְכֶם...]. כאשר ה' מוריד כל-כך הרבה אסונות על עמ"י בבת אחת - אנחנו חייבים לעצור, ולחשוב, ולעשות חשבון-נפש על החיים שלנו, להתבונן מה עלול להיות לא-נכון בדרך החיים שלנו [ר' ירמיה ה' ג].

גם בקראון-הייטס היתה תאונת דרכים מחרידה, ולאחרונה התרחשו הרבה אסונות בכל רחבי העולם החרדי, שלא נדע. אנחנו חייבים לפתוח את העינים ולנסות להבין איפה אנחנו טועים בדרך שלנו. זו איננה 'שפיחה על השכם' עבורינו, זוהי 'סטירת-לחי' בשביל שנתעורר. אז בבקשה, תבינו שה' איננו מרוצה [רמב"ם רח"ל תעניות, ר' מספר הקורא]. הוא רוצה להציל את העם שלו, אבל אנחנו צועדים בכיוון הלא-נכון, באופן כללי.

עם ישראל! אתם צריכים להתעורר! תעצרו את המחלוקת! תפסיקו עם הפריצות! תפסיקו את כל המירוץ אחר הגשמיות! תפסיקו עם ההתנהגות הזוללנית, ותשובו אל מה שהוא אמיתי [לְעֵבֶרָה בְּאֲמִתִּי]. והדבר היחיד שהוא אמת - זה הקדוש ברוך הוא ותורתו. [כִּי אִמְתָּה אֱלֹקִים אֲמִתָּה וְדָבָרָה אֲמִתָּה... ר' מאמר 'המצאות האמתית היחידה].